

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24Csp/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119202294
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119202294.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Ďuricovou v právnej veci žalobcu C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Y. XXX/XX, P., v konaní zastúpený Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, IČO: 47 256 907 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 35 792 752, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 692,24 €, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.03.2019 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd žalovaného zaviazal k povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1 450,39 eur ako aj nahradiť trovy konania.

2. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 24Csp/27/2019-42 zo dňa 23.8.2019 súd pripustil zmenu žaloby v znení, že „žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 692,24 Eur, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

3. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril ako dlžník zmluvu o revolvingovom úvere, ktorou však nedisponuje. Na základe oznámenia veriteľa o schválení úveru sa má jednať o Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2009, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 1.493,73 eur so splatnosťou 36 mesačných splátok po 84,11 eur s dátumom poslednej splátky 5.12.2012. Celková výška úveru je v oznámení uvedená ako 1 493,73 Eur, RPMN 67,21 %, priemerná hodnota RPMN 48,96 %. Zmluvná odmena za poskytnutie úveru 1 776,20 Eur. Odplata za poskytnutie služby na základe Dohody o poskytnutí služby je 241,85 Eur s ročnou úrokovou sadzbou úveru 68,83%. Poukázala na to, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Okrem toho poukázala na to, že zmluva nemá ani písomnú formu, pretože oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere nie je podpísané žalobcom, a preto strany neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Okrem toho poukázala na to, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti, má nesprávne uvedenú RPMN v neprospech spotrebiteľa a taktiež má nesprávne uvedenú priemernú RPMN.. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho ročná úroková sadzba vo výške 68,83 % výrazne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, keďže v septembri 2009 bola priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch v bankách 15 %. Dohoda o úrokoch je preto neplatná. Neplatnosť je podľa žalobkyne daná aj v časti dohody o poskytnutí služby,

táto nie je individuálne dojednaná, súčasť vopred pripraveného formulára, dlžník nemá čas si dôkladne prečítať zmluvu a ani dostatok vedomostí na to, aby cielene náročné body zmluvy mohol vôbec z pohľadu ich obsahu a dosahu posúdiť. To vedie k tomu, že sa zaviazal zaplatiť za službu, ktorú vôbec ani dostať nemusí, čo je zjavne nevýhodné. Navyše žalovaný už zaplatenú službu podmieňuje splnením ďalších skutočností a dostáva dlžníka do situácie, že hoci za službu zaplatil, nemusí nastať prípad, kedy by o ňu mohol žiadať. V podaní zo dňa 6.8.2019 (čl.34) žalobca doplnil, že zaplatil žalovanému sumu 2 944,12 eur titulom úveru a vzhľadom k tomu, že reálna výška poskytnutého úveru bola 1 251,88 eur (po odpočítaní úhrady titulom dohody o poskytnutí služby), predstavuje bezdôvodné obohatenie výšku 1 692,24 Eur.

4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Vo vzťahu k RPMN úveru uviedol, že podľa zákona č. 258/2001 Z. z. sa RPMN určuje na základe celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. V zmysle uzavretej zmluvy sú celkovými nákladmi len úroky, pretože medzi sporovými stranami nedošlo k uzavretiu žiadnej dohody, ktorá by bola povinným poistením či iným nákladom vzniknutým ako dôsledok podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. Vo vzťahu k absencii konečnej splatnosti úveru uviedol, že Zmluva o RÚ je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13. sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.6 zmluvných dojednaní vo všetkých prípadoch vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je konkretizovaný v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Oznámenie veriteľa o schválení úveru plní iba informačnú funkciu vo vzťahu k náležitostiam, ktoré boli medzi zmluvnými stranami dojednané už v listine označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere. Určenie konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedené dvomi spôsobmi: • určením podľa dátumu splátok a počtu mesačných splátok a ustanovením § 4 ods. 4.6 Zmluvných dojednaní. Súčasne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Ďalej uviedol, že výška odplaty je v súlade s platnou právnou úpravou - zákonom o spotrebiteľských úveroch ako aj s § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru.

5. Žalobca vo svojich ďalších písomných ako aj ústnych prednesoch zotrval na svojich vyjadreniach, pričom uviedol, že v zmluve je nesprávne uvedený aj údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených s úverom. Pokým v zmluve je uvedená suma 1 534,36 Eur, v skutočnosti musí spotrebiteľ uhradiť 3 269,81 Eur (84,11 Eur x 36 splátok + 241,85 Eur poplatok z Dohody o poskytnutí služby). Zotrvala na vyjadrení, že konečná splatnosť úveru si vyžaduje uvedenie v tvare deň, mesiac, rok.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania listinami tvoriacimi obsah spisu zistil nasledovný skutkový stav:

7. Z písomnosti označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom mal súd preukázané, že žalobcom v žiadosti je uvádzaný žiadaný úver vo výške 1.493,73 eur, ktorý by bol povinný splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 84,11 eur s celkovými nákladmi spotrebiteľa 1 534,36 Eur, pri RPMN 68,82 % a úroku 68,82 % ročne, priemernej hodnote RPMN 48,96 %. Podľa žalovaného v časti „údaj o schválenom revolvingovom úvere“ sa úver poskytol vo výške 1 493,73 eur, ktorý bol žalobca povinný splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 84,11 eur s celkovými nákladmi spotrebiteľa 1 534,36 Eur, pri RPMN 67,21 % a úroku 68,82 % ročne, priemernej hodnote RPMN 48,96 %. Žiadosť podpísal žalobca dňa 25.11.2009 a žalovaný ju potvrdil dňa 27.11.2009. Následným oznámením veriteľa zo dňa 27.11.2009 o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere boli stanovené údaje o výške úveru 1.493,73 eur, ďalej splatnosť úveru 36 mesačných splátok, výška splátky 84,11 eur, dátum splatnosti prvej splátky 5.1.2010, dátum splatnosti poslednej splátky 5.12.2012, splatnosť mesačných splátok k 5.dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba úveru 68,83 %, RPMN 67,21 % a priemerná hodnota RPMN bola 48,96 %.

8. V bode 8 listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ č. XXXXXXXXXXX nazvanom ako Dohoda o poskytnutí služby je uvedené, že predmetom tejto dohody je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek plátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/ zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 241,85 eur, za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 146,58 eur v prípade, ak dlžníkovi bude revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Na základe tejto dohody dlžník bol oprávnený, nie však povinný požiadať o odklad splatnosti splátok úveru/revolvingu po splatení prvých troch splátok úveru /revolvingu za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný, pričom dlhodobou práceneschopnosťou sa rozumie pracovná neschopnosť začatá najskôr v deň uzavretia tejto dohody a trvajúca dlhšie ako 3 týždne, alebo pokiaľ s ním bol skončený pracovný pomer. Dlžník je povinný toto svoje právo veriteľovi doložiť kópiou lekárskeho potvrdenia, ktoré preukazuje dobu trvania jeho pracovnej neschopnosti alebo kópiou potvrdenia o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie, alebo výpoveďou, alebo dohodou o skončení pracovného pomeru alebo iného dokumentu, ktorý preukazuje skončenie pracovného pomeru, pričom odo dňa vyhotovenia ktoréhokoľvek z uvedených dokumentov do dňa ich doručenia veriteľovi nesmie uplynúť doba dlhšia ako 2 mesiace. Účinnosť odkladu splácania nastáva okamihom doručenia žiadosti veriteľovi vrátane všetkých príslušných dokladov, ktoré sú potrebné pre naplnenie tohto práva. Dlžník je oprávnený požiadať o odloženie splátok poskytnutého úveru aj v iných prípadoch ako je uvedené vyššie, ale tento odklad splátok je podmienený schválením zo strany veriteľa. Na odloženie splátok v týchto iných prípadoch dlžník nemá právny nárok. Žiadosť musí byť písomná, musí obsahovať meno, priezvisko dlžníka, číslo zmluvy o revolvingovom úvere, počet a označenie splátok úveru /revolvingu, ktorých splatnosť dlžník požaduje odložiť, žiadosť musí byť dlžníkom podpísaná a datovaná. Právo dlžníka na odklad splatnosti splátok úveru /revolvingu podľa splátkového kalendára v jednotlivom prípade zaniká, pokiaľ bude žiadosť vrátane príslušných dokladov dokazujúcich toto právo dlžníka doručená veriteľovi v deň nasledujúcim po dni, v ktorom omeškanie dlžníka s úhradou akejkoľvek splátky úveru /revolvingu dosiahlo 30 dní. V zmysle bodu 8.4 odplata za poskytnutú službu je splatná dňom uzavretia tejto dohody a veriteľ s dlžníkom sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie tejto odplaty.

9. Z oznámenia žalovaného zo dňa 31.01.2017 vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi, že pohľadávku tvorí neuhradená časť splátky č. 23 v sume 10,41 Eur a neuhradené splátky 24 až 36 po 84,11 Eur. Z vkladu v prospech žalovaného (čl. 7) súd zistil, že žalobca dňa 20.9.2017 vykonal v prospech účtu žalovaného vklad vo výške 1 020 Eur. Zo stanoviska žalovaného zo dňa 29.7.2019 (čl. 37) vyplýva, že žalobca uhradil 35 splátok po 84,11 Eur a časť 36. splátku vo výške 0,27 Eur.

10. Z predloženého vzorca na výpočet RPMN vyplýva, že v rozpise nie je uvedená ročná úroková sadzba úveru a úver je uvedený vo výške 1 493,73 Eur. Uvedený výpočet navyše vychádza zo zákona č. 129/2010 Z. z..

11. Z priemerných úrokových mier z úverov bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska vyplýva, že ročná úroková sadzba pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov za november 2009 bola vo výške 12,7144 %.

12. Záonné ustanovenia:

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno c) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady

spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.493,73 eur. Žalobca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu.

14. V konaní bolo sporným to, či uvedená zmluva o úvere má alebo nemá všetky náležitosti vyžadované § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a či sa v dôsledku ich prípadnej absencie považuje úver podľa § 11 tohto zákona za bezúročný a bez poplatkov. Súd pritom dospel k záveru, že zmluva neobsahuje povinnú náležitosť, a to neobsahuje uvedenie termínov splatnosti splátok podľa § 4 ods. 2 písm. i/ cit. zákona. V zmluve o revolvingovom úvere (č.l. 30) sa uvádza len toľko, že splátok má byť 36, splatných 5 dňa v mesiaci, pričom zo zmluvy nie je vôbec zrejmé počnúc ktorým mesiacom je dlžník povinný začať splátky splácať, či prvá splátka má byť uhradená už v mesiaci poskytnutia úveru, alebo až v nasledujúci mesiac, prípadne až o ďalší mesiac a nie je možné ani len vyvodit', dokedy má dlžník splátky splácať, teda kedy je splatná posledná mesačná splátka, a preto súd konštatuje, že absentuje aj náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g/ cit. zákona, a to vymedzenie konečnej splatnosti. Uvedené údaje predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere vôbec neobsahovala. Uvedený záver o nedostatku presného údajov o termínoch splatnosti splátok a konečnej splatnosti úveru je aj v súlade s výkladom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Podľa výroku č. II a III tohto rozsudku čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Síce zmluva nemusí uvádzať 36 konkrétnych dátumov splatnosti všetkých 36 mesačných splátok, ale musí byť z nej nepochybne zrejmé, kedy majú byť splátky splatné. Podmienky predloženej zmluvy však neumožňujú ani len vyvodit' (nieto ešte nepochybne zistiť), kedy má začať dlžník úver splácať a kedy sa jeho povinnosť splácať úver končí. Konečnú splatnosť nie je možné zo zmluvy ustáliť ani odpočtom dní či mesiacov, nakoľko z predloženej zmluvy nie je jasné, odkedy má

byť 36 mesiacov, počas ktorých sú splatné splátky úveru, počítaných - či od uzavretia zmluvy, resp. až mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy, alebo od okamihu čerpania úveru, alebo či sa 36 mesiacov viaže na inú skutočnosť. Nedostatok týchto náležitostí preto spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.

15. Okrem toho súd konštatuje, že v žiadosti žalobcu o poskytnutie úveru (bod 5 zmluvy) je uvedená hodnota RPMN v sadzbe 68,82 %, pričom táto žiadosť žalobcu sa považuje za písomný návrh na uzatvorenie zmluvy, a to podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Následne žalovaný úver schválil, ale v časti údaju o RPMN uviedol inú sadzbu (67,21 %), a teda možno konštatovať, že čo sa týka povinnej náležitosti - uvedenia RPMN, vzhľadom na to, že žalovaný uviedol inú, než žalobcom uvádzanú hodnotu RPMN, nedošlo k ustáleniu tohto parametra úveru, a teda medzi účastníkmi zmluvy nebola riadnym spôsobom ani v zmluve písomne zakotvená hodnota RPMN. Schválenie úveru žalovaným (bod 6 zmluvy) totiž predstavuje v časti údaja o RPMN prijatie návrhu, ktoré obsahuje zmeny (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Takéto prijatie návrhu so zmenou v časti RPMN je podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka odmietnutím návrhu, pretože podľa tohto ustanovenia prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Tým, že žalovaný síce schválil úver, ale so zmenenou hodnotou RPMN, takéto schválenie so zmenou je odmietnutím návrhu žalobcu v časti RPMN a považuje sa za nový návrh, ktorý opätovne vyžaduje schválenie zo strany dlžníka - žalobcu. Keďže však k takémuto schváleniu zmenenej hodnoty RPMN zo strany žalobcu už následne písomne nedošlo, nemožno hovoriť o tom, že by si boli strany písomne v zmluve jednoznačne ustálili a zakotvili RPMN, a teda súd uzavrel, že tento údaj predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala. Súčasne súd uvádza, že v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z. z. RPMN je tvorená celkovými nákladmi spotrebiteľa, ktoré podľa písm. c) predstavuje okrem iného aj úrok. V prípade že ročná úroková sadzba bola vo výške 68,83 % nemôže RPMN, ktorá je tvorená aj týmto úrokom predstavovať hodnotu 67,21 %. Keďže teda v zmluve nebola riadne písomne dohodnutá výška RPMN úveru, treba konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala ani túto povinnú náležitosť zmluvy vyžadovanú v § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z., čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s poukazom na § 4 ods. 3 predmetného zákona. Absencia údaju o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere pritom spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru aj za použitia výkladu podaného v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ sp.zn. C -42/15 z 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Podľa neho neuviedenie, resp. nesprávne uvedenie výšky RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pretože súd konštatoval to, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky. Takýto podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je ročná percentuálna miera nákladov, resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť by spôsobila absencia takej náležitosti, ktorá svojou povahou môže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku.

16. Podľa názoru súdu nepostačuje ak by tieto údaje boli prípadne uvedené len v dodatočne žalovaným vyhotovenom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Oznámenie je dlžníkom odosielané až po vyplnení a podpísaní žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere. Aj z obsahu tohto oznámenia je celkom zrejmé, že pokiaľ je žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere žalobcom podpísaná dňa 25.11.2009 a oznámenie je datované dňom 27.11.2009, oznámenie bolo vyhotovené až po tom, čo žalobca podpísal žiadosť/zmluvu o revolvingovom úvere a oznámenie až následne bolo žalobcovi doručené, a to už s údajmi o úvere, ktoré ním podpísaná žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala (tu už je napríklad uvedená aj konečná splatnosť úveru či termíny splatnosti splátok úveru, vrátane termínu prvej splátky). Okrem toho aj z čl. 2.2 zmluvných dojednaní žalovaného možno vyvodit', že toto oznámenie žalovaný poslať dlžníkom dodatočne až po predchádzajúcom vyplnení a podpísaní žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník sa teda dozvie niektoré z podstatných povinných náležitostí zmluvy o úvere až po tom, čo z jeho strany dôjde k podpisu listiny označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, pričom zákon vyžaduje, aby už pri podpise zmluvy boli zmluvnými stranami dohodnuté a ustálené všetky povinné náležitosti zmluvy, čo v tomto prípade nebolo dodržané. Dlžník sa nemôže dozvedieť niektoré z parametrov úveru až po podpise zmluvy, tieto mu musia byť známe už pri podpise zmluvy, a to preto, aby sa mohol objektívne rozhodnúť, či využije služby žalovaného alebo iného poskytovateľa úverov. Nie je preto prípustné, aby dlžníkovi akákoľvek náležitosť zmluvy, ktorú zákon vyžaduje, aby bola známa už pri uzatvorení zmluvy a ktorá má vplyv na jeho rozhodnutie uzavrieť či neuzavrieť zmluvu, bola oznámená až dodatočne,

po uzatvorení zmluvy. V takomto prípade sa teda dlžník - spotrebiteľ dozvedá podstatnú náležitosť, ktorá mala byť zakotvená v zmluve, až po uzatvorení zmluvy, avšak nemá viac možnosť ani prípadne prehodnotiť svoje rozhodnutie uzatvoriť alebo neuzatvoriť zmluvu.

17. Rovnako tak nie je postačujúce, aby akékoľvek náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli zakotvené len v zmluvných podmienkach. Všeobecné obchodné (zmluvné) podmienky majú slúžiť len bližšiemu vysvetleniu, konkretizácii náležitostí uvedených priamo v zmluve, ako aj k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Každá zákonom vyžadovaná náležitosť musí byť dohodnutá priamo v úverovej zmluve tak, aby bol spotrebiteľ preukázateľne a zreteľne informovaný o všetkých parametroch úveru (vrátane konečnej splatnosti či termínov splátok). Navyiac, pokiaľ by aj bolo v zmluvných podmienkach uvedené, že konečnou splatnosťou úveru je splatnosť poslednej splátky úveru (ako to tvrdí žalovaný), potom takáto definícia konečnej splatnosti úveru je úplne bez výpovednej hodnoty. Je úplne logické, že konečná splatnosť úveru musí pripadnúť len na deň splatnosti poslednej splátky úveru a nie na žiadny iný skorší ani neskorší deň, pričom však ani z tejto definície by nebolo možné dovodiť, kedy konkrétne konečná splatnosť má nastať, resp. ani z nej nevyplývajú žiadne bližšie informácie, na základe ktorých by sa dlžník mohol čo i len odpočtom dní a mesiacov k termínu konečnej splatnosti úveru dopátrať.

18. Predmetná zmluva o úvere ďalej neobsahuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch základnú náležitosť, a to celkovú výšku úveru, nakoľko celková výška úveru bola 1 251,88 Eur a nie 1 493,73 Eur. V danom prípade tak dostal žalobca do dispozície nie sumu 1 493,73 Eur ale len sumu 1 251,88 Eur, t. j. sumu po odrátaní poplatku v zmysle dohody o poskytnutí služby. Uvedený výklad pojmu podal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14. V zmysle tohto rozsudku sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje za inú službu a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

19. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd vyhodnotil úver z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona za úver bezúročný a bez poplatkov.

20. Súd sa ďalej vysporiadal aj s dohodou o poskytnutí služby, ktorá je obsiahnutá v samotnej úverovej zmluve, keďže posúdenie jej platnosti je potrebné pre posúdenie dôvodnosti nároku. Podľa názoru súdu je táto dohoda neplatná z dôvodu, že táto dohoda už v samom počiatku zhoršuje zmluvné postavenie spotrebiteľa, nakoľko sa týmto od neho požaduje už na začiatku zmluvného vzťahu uhradiť formou zápočtu oproti sume dohodnutého úveru poplatok za poskytnutie možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, pričom tento poplatok je stanovený v striktnnej výške (bez ohľadu na to, či vôbec k odkladu splatnosti počas zmluvného vzťahu dôjde aspoň u jednej splátky), jeho výška je neprimeraná i hodnote súčtu troch prípadne čo do splatnosti odložených splátok podľa zmluvy (3 splátky po 84,11 eur činia 252,33 eur, pričom odplata za samotný odklad je 241,85 eur, čo je skoro toľko, koľko je súčet všetkých troch odložených splátok). V neprospech spotrebiteľa je i to, že odplata za túto službu je platená vopred zápočtom oproti sume úveru, teda nie až po skutočnom poskytnutí takej služby, pričom o sumu tohto poplatku sa znižuje skutočná výška poskytnutého úveru, avšak spotrebiteľ by musel (v prípade, že by zmluva mala všetky náležitosti a úver teda nebol bez poplatkov a bezúročný) uhrádzať úroky z úveru i z tej časti úveru, ktorá mu reálne poskytnutá nebola, ale bola priamo započítaná na uvedený poplatok. Ak veriteľ umožňuje dlžníkovi prípadný odklad splátky úveru, nie je dôvod na to, aby uvedené riešil kvázi samostatnou zmluvou, zapracovanou do textu samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Niet dôvodu, aby takáto dohoda bola zapracovaná do formuláru zmluvy o spotrebiteľskom úvere paušálne vopred (ako je to súdu známe z jeho činnosti, že táto dohoda sa uzatvára v totožnom znení vo viacerých opakujúcich sa prípadoch), keď je možné si dohodnúť túto službu aj osobitne s tým, kto skutočne o ňu požíada. Takto spotrebiteľ dopredu platí za niečo, čo ani využiť nikdy nemá v úmysle, tak, ako i v prejednávanej veci, keď žalobkyňa uhradila všetky splátky načas bez omeškania a bez odkladu ich splatnosti. Uvedenú dohodu súd vyhodnotil na základe vyššie uvedeného ako neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 OZ) a teda podmienku neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ), pričom ju nepovažoval za individuálne dojednanú. Už len jej samotné zakotvenie v rámci formulárovej zmluvy do súvislého textu nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že nejde zo strany spotrebiteľa o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku. Žalovaný nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienila, výslovne vyžiadala žalobkyňa, resp. že žalobkyňa mala možnosť výberu, či predmetnú dohodu podpíše, alebo nepodpíše, ak chcela, aby jej bol zo strany žalovaného poskytnutý úver v žiadanej výške. Zámerom dlžníka požadujúceho úver nepochybne nie je uzavrieť úverovú zmluvu s veriteľom a súčasne pritom súhlasiť so službou, ktorá mu hneď (v dôsledku zápočtu) poníži úver, o ktorý žiada.

21. Súd súčasne konštatuje, že zmluvná podmienka v bode 8.1 v znení „predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených

podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“ Za neprijateľnú zmluvnú podmienku ju určil Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 10C/291/2014-36 zo dňa 05.12.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/70/2015 zo dňa 27.05.2015.

22. Na základe vyššie uvedených skutočností predstavuje zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1 zmluvy uzatvorenej so žalobcom neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné dojednanie.

23. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené žalobca bol povinný zaplatiť len čistú istinu bez úrokov a poplatkov a všetko ostatné, čo nad rámec istiny plnil, je plnením, na ktoré žalovaný nárok nemal, nakoľko sa na uvedenú úverovú zmluvu vzťahuje fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd konštatuje, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť nemusí byť konštatovaná samostatným rozsudkom v súdnom konaní, ale pre účely žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia splnenie podmienok na aplikáciu zákonnej fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyhodnocuje prejudiciálne. Aj plnenie, ktoré žalovaný získal od žalobcu na základe zmluvy o poskytovaní služby titulom „odmeny“ za službu, nebola vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie neprijateľnosti takejto podmienky žalobca povinný platiť, a pokiaľ ho plnil, ide o plnenie z neplatného právneho úkonu.

24. Výška bezdôvodného obohatenia bola potom vypočítaná nasledovne: žalobcovi bol poskytnutý úver 1. 493,73 eur - odmena z dohody za poskytnutie služby 241,85 eur - úhrady 2 944,12 eur (ktorých výška nebola v konaní sporná) : rozdiel, o ktorý bola istina úveru preplatená, predstavuje 1 692,24 eur.

25. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný žalovanú sumu čo i len čiastočne žalobkyni uhradil, súd žalobe ako skutkovo a právnej dôvodnej v tejto časti vyhovel. Vzhľadom na to, že nárok na úroky a poplatky vôbec nevznikol pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, bolo nadbytočné sa zaoberať primeranosťou výšky úrokov.

26. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalobca v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu, t. j. vo výške 100%. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

30. Lehotu na splnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím určil súd podľa § 232 ods.3 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.